

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 122/10
17.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Мирјаном Пузовић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р. П., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.88/10 од 25.02.2010. године, подигнутом против решења Првог општинског суда у Београду К.бр.1480/06 – Кв.бр.1832/09 од 24.12.2009. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП, дана 17. марта 2010. године, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.88/10 од 25.02.2010. године, подигнут против решења Првог општинског суда у Београду К.бр.1480/06 – Кв.бр.1832/09 од 24.12.2009. године.

Образложење

Први општински суд у Београду је решењем К.бр.1480/06 – Кв.бр.1832/09 од 24.12.2009. године, обуставио меру безбедности обавезног лечења наркомана која је осуђеном Р. П. изречена правноснажном пресудом Првог општинског суда у Београду К.бр.1480/06 од 19.06.2007. године и одредио да се осуђени Р. П. по правноснажности тог решења отпусти из Специјалне затворске болнице у Б. и упути на издржавање остатка казне.

Решење К.бр.1480/06 – Кв.бр.1832/09 од 24.12.2009. године је, према наредби председника већа, постало правноснажно дана 01.01.2010. године.

Против наведеног решења Првог општинског суда у Београду, К.бр.1480/06 – Кв.бр.1832/09 од 24.12.2009. године Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.бр.88/10 од 25.02.2010. године, због повреде одредбе члана 398. став 1. и члана 189. став 2. ЗКП, наводећи да је, грешком суда, констатовано да је наведено решење правноснажно и наложено извршење иако је осуђени Р. П. изјавио жалбу дана 30.12.2009. године, па је осуђеном било онемогућено да изјави жалбу, односно било му је онемогућено да по његовој изјављеној жалби буде одлучивано, а чиме је пре наступања правноснажности решења повређен поступак с обзиром да о жалби није ни одлучивано, са предлогом да се захтев за заштиту законитости уважи, утврди повреда закона на штету окривљеног Р. П. и првостепено решење укине и предмет врати на поновно одлучивање Првом основном суду у Београду.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, а потом одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, на којој је размотрио списе предмета са решењем против којег је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву

Републичког јавног тужиоца, нашао:

Захтев није основан.

Наиме, одредбом члана 419. ЗКП предвиђено је да против правноснажних судских одлука и против судског поступка који је претходио тим правноснажним одлукама, надлежни јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости ако је повређен закон.

По оцени Врховног касационог суда у захтеву Републичког јавног тужиоца се не указује на неку од повреда поступка које су претходиле доношењу решења Кв.1832/09 од 24.12.2009. године, већ се наводи захтева односе на поступања првостепеног суда након доношења нападнутог решења.

С тим у вези Врховни касациони суд је оценио да не стоји повреда одредбе члана 398. став 1. ЗКП, јер је у побијаном решењу дата поука о праву на жалбу који правни лек је осуђени искористио улагањем жалбе 30.12.2009. године.

Када је реч о повреди одредбе члана 189. став 2. ЗКП Врховни касациони суд налази да из списка произлази да је тачно да је поступајући судија дана 03.02.2010. године ставио потврду – клаузулу правноснажности тог решења, јер тада жалба осуђеног није била здружена спису, а управо подношењем жалбе се спречава правноснажност и извршност решења (члан 400. ЗКП).

Међутим, с обзиром на то да клаузула правноснажности није саставни део побијаног решења, погрешно стављену клаузулу може по службеној дужности решењем укинути поступајући судија у редовном поступку и наставити поступак по изјављеној жалби оценом благовремености и дозвољености и по потреби слањем другостепеном суду на одучивање, па с тога није било места подизању захтева за заштиту законитости по овом основу. Захтеву има места само када се повреда закона или поступка не може отклонити у редовном поступку, што овде није случај.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 424. ЗКП одлучио као у изреци.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Мирјана Пузовић, с.р.

Горан Чавлина, с.р.